

ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, 12 Ιουνίου 1894 | Αριθ. 2.

Δ. Δ.

Κατόπιν τῶν δύο δημοσιευθέντων, ὅρθρων παρατυροῦμεν ὅτι τὰ ἔξ τέρατα τῆς κολάσεως τῷ ὄντι ἐκρύπτοντο δυστυχῶς μετά τοῦ ἵπποτου Βεελζεβούλ ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῶν εὐγενῶν χυριῶν εἰς τὸ κοινόν τοῦ Ἀργοστολίου. Τώρα δῆμως φανεροῦνται ὡς ἀληθεόστατα τὰ ὑπὸ διαφόρων ὄνθρωπων περὶ αὐτῶν πιστευόμενα. Ἐν τοσούτῳ δῆμως ἡ βεβιασμένη ἀδιαφορία τῶν δειλῶν καὶ ἀτίμων ὑποκειμένων τῶν σερτημειωμένων διὰ τοῦ μονογράμματος Δ. Δ. δὲν ἀπωλέσθη, διότι ἀκόμη τολμῶσιν αἱ δύο δίδυμοι μόμοι εἰς μετά τοῦ ὄφεως τῆς κολάσεως πατρός των, νὰ παρουσιάζωνται εἰς τὸν περίπατον τῆς πλατείας Μεϊτλανδ ὡς καὶ εἰς τὴν μουσικὴν, δπως ἀποδεῖξωσιν ὅτι αὗται οὐδόλως δὲν γνωρίζουσι νὰ ἐνοχλῶσιν. Ἄλλ' ἐνῷ αἱ δύο ἐπιδεικτικαὶ μούμιαι, δίδυμοι δεσποσύναι, μετά τοῦ Βεελζεβούλ διασκεδάζωσιν ἀπατῶσαι τὸ κοινόν, αἱ μένουσαι ἐν τῇ οἰκίᾳ τρεῖς φορερώρεις μόγιασσε τὴν ξόνουσι Σταύροκεντρική Βιβλιοθήκη Αθηναϊκού Ανεούριου

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΗΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ.Σ3 Υ1 φ6.0019

χακούργους των πράξεις εἰς ζημίαν τῆς ἀνθρωπότητος.

Αὗται οἱ τρομεραὶ μέγαιραι αἱ ὁδηγούμεναι ὑπὸ τοῦ ἀναθεματισμένου στελετοῦ, ὅστις πλησιάζει συχνάκις ἔναν ἱατρὸν..... (ἴσως διὰ νὰ τὸν ἀπατήσῃ) ποτὲ δὲν ἔλαθον ὑπηρέτριαν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῶν ὡς ἐπίσης ποτὲ δὲν ἤδυνθη ἢ πρώτη θυγάτηρ τῆς σατανικῆς ταύτης οἰκογενείας νὰ ἴδῃ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας.

Ἡ κακία των ἔφθασεν εἰς τοσοῦτο τελειότητος ἀνδύναται τις νὰ εἴπῃ τοῦτο, ωτε ποτέ τις δὲν ἥθελε δυνηθῆ νὰ ἀνακαλύψῃ τὸ μυστήριον τῆς κολάσεως τῶν φοβερῶν τούτων τεράτων: ἐπειδὴ δύμας τῷρα εἶμαι πεπεισμένος εἰς τὴν θείαν πρόνοιαν, ἡτοις δύναται νὰ δώσῃ μίαν ὑπηρεσίαν εἰς δλην τὴν ἀνθρωπότητα, τὴν τὰ μάλα οἷον βεβλαμμένην ὑπὸ αὐτῶν τῶν σκληρῶν καὶ φανερῶν ἔχθρων τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ἐκπληρώσω ἵερὸν χρέος προσκαλῶν πάλιν τὴν ὁρχὴν τὴν τε Ἐκκλησιαστικὴν ὡς καὶ τὴν πολιτικὴν δπως προβλέψωσι, βεβαιοῦντες αὐτὰς διὶ ἐγώ μόνος δύναμαι νὰ σχίσω τὸ μισαρόν κάλυμμα ὑπὸ τὸ ὄποιον χρύπτονται αἱ ἔξαναθεματισμέναι κεφαλαὶ, αἱ καὶ παρὰ τοῦ Θεοῦ καὶ παρὰ τῆς ἀνθρωπότητος κατηραμμέναι.

Εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον θὰ ἐξηγήσωμεν σαφέστερα.

Υ. Γ. Δὲν θὰ παύσωμέν ποτε γράφοντες ἕτοι δέν προβοῦν αἱ ὁρχαὶ.

ΤΟ Ι Ε Τ Α Β Ο Χ Λ Ι Η
ΥΟΙΚΙΑΤΡΑΠ . Π Η Τ Ο Λ Λ Υ Ζ

II.

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν δύο προηγουμένων ἡμένων ἀρθρῶν κατεῖδον βεβαίως τὴν τρομερὰν καὶ θηριώδη οἰκογένειαν πάντες οἱ τῆς πόλεως ταύτης κατοίκοι καὶ κατενόησαν τὰ ἀρχικὰ γράμματα Δ. Λ. Ἡμεῖς δύμας μὴ βλέποντες ἐνεργοῦσαν τὴν τοπικὴν ὁρχὴν δπως ἀνακαλύψη τὰ ύπ' ἡμῶν κατὰ τῆς οἰκογενείας ταύτης δημοσίευθέντα, ἀπεφασίσαμεν τέλος νὰ παρουσιασθώμεν τῷ ἀξιοτίμῳ κ. Εἰσαγγελεῖ καὶ νὰ εἴπωμεν αὐτῷ δπως προσκαλέσῃ τὸν κ. Δ. Λ. καὶ ἐρωτήσῃ αὐτὸν ἐὰν δύναται νὰ ἴδῃ τὰ ἐξ τῆς οἰκογενείας ταύτης τέρατα. Διότι τὰ τέρατα ταῦτα ἀφιερωμένα εἰς τὴν κακουργίαν ἀνυπολογίστους βλάβας τοῖς κατοίκοις τοῦ Ἀργοστολίου, ως ἡδη ἐδημοσιεύσταμεν, προξενοῦσι. Ἐν τέλει δεχομένου τοῦ κ. τούτου τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Εἰσαγγελέως καὶ ἡμῶν, ἡμεῖς εἰμεθα ἔτοιμοι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει νὰ ὑποφέρωμεν τὴν ποινὴν τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιβαλλομένην κατὰ τοῦ δυσφριμίζοντος τὴν τοῦ ἀλλού οἰκογενειακὴν τιμὴν. Καὶ νῦν, ὡς ποιήται, δυνάμεθα νὰ δριτῶμεν κάλλιον μετ' ἐλευθερίας;

Περιμένετε τὸ τέλος τῆς τρομερᾶς ταύτης ἴστορίας.

* * *

ΟΥΡΗΤΗΡΙΑ, ΟΥΡΗΤΗΡΙΑ !!

Ταύτην τὴν ἐλλειψιν, ἀνάγκην τῆς ὁποίας πρὸ πολὺοῦ ἔχει τὴν πόλις Ἀργοστολίου, ἐπὶ τέλους τὸ δεινότατόν αι κακόβούλιον ἀπεφάσισε νὰ τὴν ἀναπληρώσῃ ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΘΟΥΡΙΟΥ

ψηφίσαν ἵνα γείνωσιν δρκετὰ τοιαῦτα ἐκ μερμάρου.
Δέν βλέπομεν σῆμας ἀκόμη νὰ κάμωσιν ὄρχην τῶν
τοιούτων, καὶ μαλιστα εἰς τοιαύτην ἐποχὴν κατὰ τὴν
ὅποιαν τὸ οὔρειν τις τὰς ὁδοὺς προβενεῖ μεγάλην
βλάβην Ἐφιστῶμεν λαϊπόν τὴν προσοχὴν τῷ ἀ-
ξιοτίμῳ κ. Δημάρχῳ δῆπος κατασκευασθῶσι τὰ τοιαῦ-
τα ὁδοῦ καὶ κατεσκευάσθη τὸ ὥραιον ἴχθυοπωλεῖον
καὶ ἄλλα πολλὰ, τὰ διόπτα κοσμῶσιν τὴν πόλιν μας.

Η ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ.

Τῆς ἡμετέρας πόλεως ἀναμφιβόλως μηδεμίαν ἀλ-
λην διασχεδασιν ἔχουσης είμην τὴν Φιλαρμονικὴν,
εἴναι, νομίζομεν, ἀναγκαῖον καὶ δίκαιον ἀμα νὰ μὴ
ἀφίεται εἰς τὴν τύχην, ἀλλὰ νὰ τελειοποιηται σὺν τῷ
χρόνῳ τούλαχιστον, νὰ ἀναπληροῖ τούτεστι τὰς ἐλ-
λείψεις, αἵτινες εἶναι καταδήλοι τοῖς πᾶσι καὶ αἵτινες
εἶναι ἀπαραίτητος εἰς τὸ ἀναπληρεῖ αὐτὴν ἀξίαν νὰ
φέρῃ τὸ ὄνομα τοῦτο. Ἐξηγώμεθα τὸ σῶμα τοῦτο
τὸ τοσάκις διαλυθὲν ἔνεκα τῆς ἐλευθερίας τη-
τος τῶν πλουσίων μας καὶ τῆς ὑπὲρ τῶν κοινῶν
κηδομένης πολιτικῆς, ἔχει ως πρὸς τὸ παρέν
τούλαχιστον ἀνάγκην θερινῆς ἐνδυμασίας, ητις βε-
βαίως ἔνεκα τοῦ ὅμοιομόρφου αὐξάνει τὸ γόνητρον
τῆς ὑπὸ τῆς μουσικῆς προυξενούμενης ἐντυπώσεως
καὶ παρέχει εὐχαρίστησιν εἰς τὸν θεατὴν. Οθεν, κα-
θηκὸν ἔχοντες ως δημοσιογραφοῦμεντες νὰ ἐπιστῶμεν
τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων ἐπὶ τῶν κουκῶς ἔχόν-
των, μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ ἐπιστῶμεν
τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Δημάρχου ως κύρου καταλλή-
λου ὅπως ἐνεργέση καὶ ἐν ταύτῃ τῇ περιπτώσεως καὶ
μὴ ἀφίσῃ τῷ πράγματα εἰς τὸν ὄρδναν αὐτῶν

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΑΞΙΔΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΡΑΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ